

Preek van 25 november 2018 **Steven Barberien**
KONING?!"

Het is ieder jaar een hele uitdaging voor mij in de preek van vandaag, 'Christus Koning', iets zinnigs te zeggen over dit feest, dat wij dit weekend in de laatste week van het kerkelijk jaar vieren. Koningen en koninginnen, sorry, maar voor mij is dat iets van vroeger of iets voor sprookjes. Alleen omdat je de eerstgeborene bent, zou je recht hebben op het leiderschap van een land? Je hoeft verder geen enkele kwalificatie te laten zien. Met zo'n functie laat Jezus zich vergelijken...? Kunnen, mogen we zo'n functie wel met Jezus verbinden? Ik heb daar moeite mee..., tenzij ik het koningschap bekijk vanuit Jezus' visie daarop.

Dat is geen functie van ooit historisch verworven macht maar van gegeven liefde hier en nu... Jezus is koninklijk in de manier waarop Hij zich niet boven mensen stelt, maar juist achter hen, zoals een herder achter zijn kudde loopt. Hij houdt zicht op het geheel en zorgt dat er geen een achterblijft... Voor Hem tellen niet de banden van het bloed, van de familie en de voorouders, integendeel, voor Hem telt juist de liefdevolle verbondenheid met alle mensen. Iedereen die in Hem gelooft, kan zich Zijn broer of zus noemen.

Zijn koningschap is inderdaad niet van deze wereld en niet naar de normen van die wereld, waar de macht van de sterkste het hoogste woord heeft. Zijn koninkrijk gaat trouwens nooit te gronde... en is daarom van een heel andere aard en betekenis. Het heeft blijvende waarde!
Zo bekeken komt dit feest van Christus Koning nu al heel anders over.

Deze kerkelijke koningsdag is dus een feest dat de nadruk legt op de toekomst van elke mens. Iedere mens wordt genodigd in en door geloof deel uit te maken van het Rijk Gods. En dat koninkrijk is niet afgebakend door afkomst of door territoriale grenzen maar is vervuld van grenzeloze liefde en gerechtigheid. Jezus mag van mij als koning op de troon gaan zitten, omdat ik dan weet dat de liefde regeert.

In dit laatste weekend van het kerkelijk jaar kijken we dus uit naar de uiteindelijke vervulling van ons bestaan. Het toekomstperspectief waarbij alles en allen 'onder één hoofd komen te staan'. Niet onder een staatshoofd maar werkelijk onder Hem die heerst over alles..., de PANTOKRATOR, de Albeheerser... Hij die begin en einde is. ALPHA en OMEGA...

Amen.